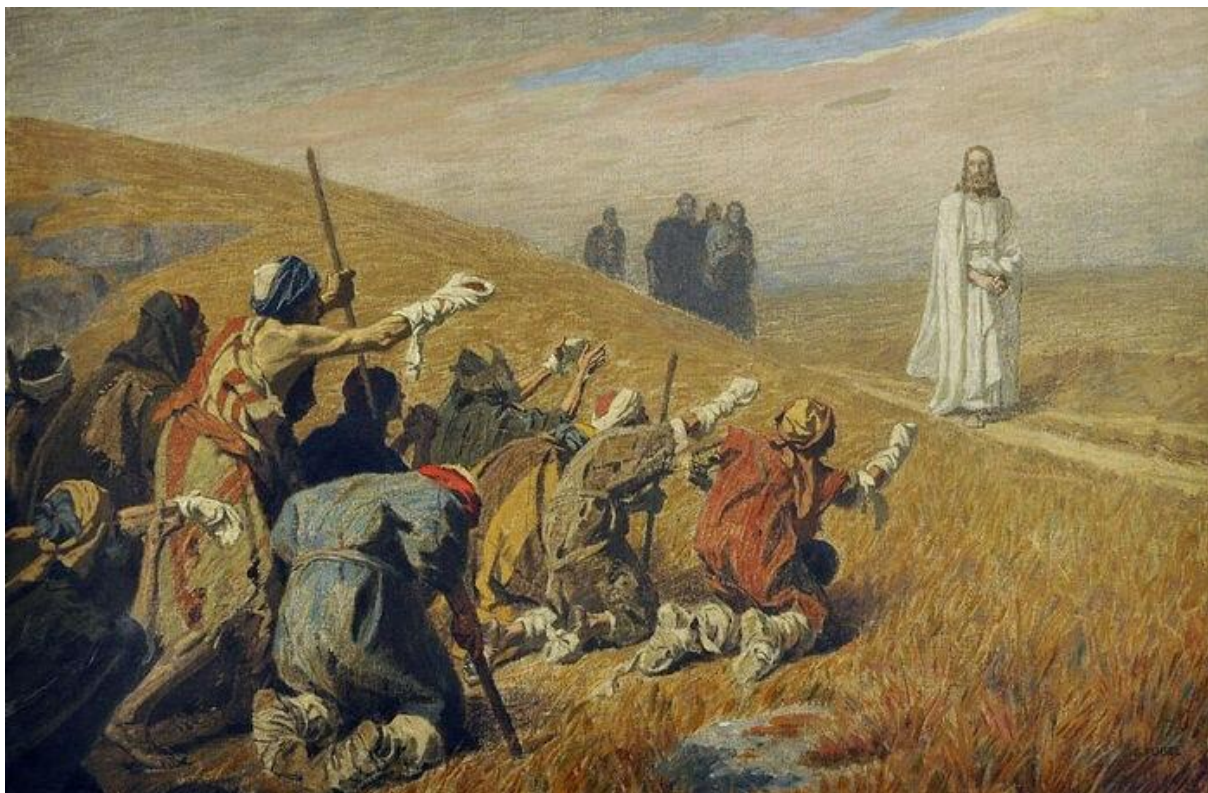

KARANTÉNA – POHĽAD SVÄTÉHO PÍSMĀ¹

Pred niekoľkými mesiacmi, hneď po Pasche, ktorú prevažná väčšina kresťanov v súvislosti so známymi okolnosťami oslávila doma, otec Oleg Steňajev v jednej zo svojich besied podrobne hovoril o tom, ako karanténu vníma Sväté Písmo a ako by sa mal správať pravoslávny kresťan v časoch podobných epidémií. V tieto novembrové dni je staršia generácia znovu nútená byť v svojich domoch, lebo navštevovanie chrámov je zase obmedzené. Preto je beseda otca Olega o probléme, ako karanténa, znovu viac než nutná.

Dožili sme sa, že sme poslednú Paschu oslávili v sťažených podmienkach, ktoré nám mohli pripomínať sovietske časy, keď zďaleka nie všetci mohli navštíviť chrám.

Čo sa vlastne stalo? Mali by sme vedieť, že Pán nikdy nedopustí zlo, ak nemá zámer obrátiť ho na dobro. Stalo sa, že sme Paschu sviatkovali v svojich domoch. Keď sa ľudia schádzajú na sviatok Paschy v chráme, podobné veci sa nedejú. No túto Paschu ľudia zapalovali sviece vo svojich domoch, postavili ich na parapety, modlili sa, a naše domy sa premenili na chrámy.

Pravda, diabol sa vždy snaží, aby sa na zemi neslúžili bohoslužby, zvlášť Božská liturgia. Prečo sa o to snaží? Svätí otcovia hovoria, že Božská liturgia bráni modloslužbe a krotí diabla. Zabrániť konaniu bohoslužieb sa nepodarilo, lebo duchovní slúžili aj bez ľudí. Lekári trvali na tom, aby ľudia na čas boli doma v karanténe. V takej situácii je ťažko argumentovať.

Celá planéta sa dnes nachádza v strachu a panike. Všetci sa tej epidémii boja. Niečo podobné sa dialo aj v stredoveku, keď svet obchádzala Čierna smrť (mor) a v niektorých krajinách na ňu zomreli až dve tretiny obyvateľstva. Pretože sa dnes vieme presúvať veľmi rýchlo, ľudia lietajú lietadlami, v priebehu krátkej doby sa navzájom nakazili v planetárnom meradle. Pravda, je to nešťastie. Možnože niekto toto nešťastie využíva na svoje politické, sociálne, ekonomické ciele, niektorí ľudia môžu mať svoje ziskuchtivé plány.

¹ <https://pravoslavie.ru/135110.html>

No my kresťania vieme, ako sa počas epidémie máme správať. Na všetko, čo sa deje, máme reagovať z pohľadu Svätého Písma. Biblia je našim sprievodcom, ako sa v takých situáciách máme správať. Čo vo vzťahu k podobným situáciám vo Svätom Písme nachádzame?

Po prvé, vieme, že Biblia je prvou knihou planéty, ktorá definovala takú vec, ako je karanténa. Už od dávnych čias pre ľudí s nákazlivými chorobami a dokonca aj pre tých, u ktorých bolo len podozrenie, bola bezpodmienečne nariadená karanténa. Hovorí o tom kniha Levitikus, ktorá je jednou z piatich Mojžišových kníh, čiže Božieho Zákona, a Pán povedal: „*Nemyslite si, že som prišiel zrušiť Zákona alebo prorokov. Neprišiel som zrušiť, ale naplniť*“².

Teda, Boží Zákona nám stanovuje, že ak je podozrenie na nákazlivú infekciu, človeka treba izolovať. V dávnych dobách boli kňazi aj liečiteľmi. Kňaz človeka prehliadol, a ak zistil nejaké podozrivé príznaky, tak ho na týždeň poslal do karantény. Človek si musel oprat' svoje šaty a s nikým sa nestretávať. Po týždni ho kňaz znovu prezrel a konštatoval, že človek je zdravý alebo v karanténe musí ostať ďalší týždeň. Ak sa človeku nepolepšilo ani po dvoch týždňoch, a bolo evidentné, že je to nákazlivá choroba, dostal status nečistého a musel nosiť čierny odev so zvončekmi, aby dal o sebe vedieť, keď pôjde okolo. Pri vstupe do akejkoľvek osady musel už zďaleka kričať: „Nečistý, nečistý!“

Kresťania tento Mojžišov zákon o karanténe uznávali. V Evanjeliu od Mareka sa hovorí, ako Kristus uzdravil malomocného a povedal mu: „*Chod', ukáž sa kňazovi*“³. Čo to znamená? Podľa knihy Levitikus, trinástej kapitoly, karanténu mohol zrušiť iba kňaz. A mohol ju tiež aj nezrušiť. Teda, keď ho Kristus poslal za kňazom, postupoval na základe Zákona.

Zákona zakazoval sviatkovat' Paschu tým, kto sa dotkol niečoho nečistého, napríklad mŕtveho. V takom prípade vzniklo podozrenie, že sa človek mohol nakaziť od mŕtvol. O to viac nemohli sviatkovat' Paschu tí, kto bol v karanténe. Pre takých sa Pascha posunula o jeden či dva mesiace. Pascha sa presúvala aj tým, kto bol na cestách, niekde medzi pohanmi, kde sviatok nemohli plnohodnotne osláviť.

Prikázania sú dané nie pre smrť, ale život. V televízii ukazovali akýchsi fanatikov, ktorí počas karantény oblizovali mreže na hrobkách v Iráne. Ozajstní fanatici, ukázali fanatizmus svojej viery. Potom všetci, čo tie mreže oblizovali, ochoreli, niekoľko z nich zomrelo.

V Izraeli nábožní židia karanténu odmietajú a zhromažďujú sa. Veľká časť z nich sa tak nakazila a riskujú, že tak stratia všetkých svojich vážených starších, lebo sú v pokročilom veku a zomierajú skôr.

My vieme, že Pána nesmieme pokúšať. Keď diabol pokúšal Krista, postavil Ho na strechu chrámu. Prečo práve na strechu chrámu? Chrám je svätým miestom, kde by mala byť prítomná osobitá Božia ochrana.

„*Hod' sa dolu*, povedal diabol, *neudrieš svoju nohu o kameň*“. Znovu, kameň pri úpätí chrámu je tiež svätým miestom.

Ako na to Kristus odpovedal? Povedal: „*Ale tiež je napísané: Nepokúšaj Pána, svojho Boha*“⁴.

Preto sa neriadime fanatizmom nejakých chorých ľudí, a ani radami, ktoré nám núkajú svetskí ľudia, u ktorých tiež pozorujeme nejaké psychózy, a v spojitosti s tou epidémiou tiež môžu mať svoje ciele. My sa riadime Svätým Písmom, a ono učí, že karanténu treba prijať, že je potrebné obmedziť stýkania sa s ľuďmi. Toto je Boží Zákona, a my sa ho budeme držať.

Okrem toho, kresťanstvo nie je náboženstvo chrámu. Judaizmus je náboženstvo chrámu. Oni dnes chrám nemajú, lebo ho môžu mať len na vrchu Moria. Dnes nemôžu ani obetovať, ani prinášať kadidlo.

² Mt 5, 17.

³ Mk 1, 44. Porovnaj: Lk 17, 14.

⁴ Mt 4, 7.

V kresťanstve to tak nie je. Kresťania boli prvé štyri storočia bez chrámov. Až v 4. storočí sa začali objavovať prvé chrámy. V niektorých oblastiach chrámy neboli až do 9. storočia. Kresťanstvo vzniklo ako náboženstvo bez chrámu. Všetky sviatosti môžeme vykonávať bez chrámu. Preto vôbec nie sme nijak obmedzovaní, či poškodzovaní. Tie najstaršie kresťanské chrámy sú domáce cirkvi. Prečítajte si listy apoštola Pavla, v ktorých píše: pozdravujem domácu cirkev takúto, alebo takúto. Samotné slovo "cirkev" nikdy neoznačuje chrám, budovu. Grécke slovo "cirkev" – eklessia – znamená "zhromaždenie".

Vieme, že v posledných časoch kresťania prídu o všetky svoje chrámy. Cirkev začínala svoje pôsobenie v katakombách a tak tiež svojej pôsobenie zakončí. Lebo v dobe antikrista nebude možnosť verejne konať bohoslužby, a my sa vrátíme k skúsenosti prvotnej Cirkvi.

A netreba zabúdať, že Boh hocaké zlo obráti na dobro, ináč by na nás ničो také nedopustil.